

Vzácný dárek

Někdy před pětáctyřiceti lety jsem dostal od mých přátel z Hané zprávu: „...jestlipak víš, že socha Radegasta z hřebenu nad Pustevnami je na opravu u Mistra Hoříňka v Olomouci-Řepčíně ?...“. Následoval kontakt na něj . Zanedlouho jsem kontakt navázal , nasedli jsme i s dětmi do auta a do Olomouce jsme se rozjeli. Mistr Hořínek byl velice sympatický starší pán, který nás (s odvoláním na společné přátele) srdečně přivítal a hned nás zavedl do svého ateliéru, kde až téměř do stropu čněl hrozivě se tvářící Radegast. Mistr Hořínek nám vysvětlil a předvedl, že se nejedná jen o „oživení“ vlastní sochy, ale i o doplnění částí, které v průběhu času vzaly zaskvě, jako kačenu, kterou drží Radegast v jedné ruce a roh hojnosti v druhé . Velice přivítal můj záměr, Radegasta u něj ze všech stran včetně jeho doplňků vyfotografovat – a jestli bych mu pár snímků mohl dát? S radostí jsem slíbil!

Následovala prohlídka ostatních děl, kterými ateliér přímo přetékal. Mezi nimi mě zaujala asi půl metru vysoká sádrová soška dívky ve zvláštním postoji se zdviženými pažemi a ptal jsem se Mistra na historii tohoto artefaktu. Řekl mi, že před časem navštívil koncert zpěvačky Jitky Zelenkové a byl jí tak zaujat, že si ji ztvárnil jako vzpomínku. Zvláštní póza má vyjádřit, jak zpěvačka naslouchá hudbě. Soška se mi velice líbila, což jsem vyjádřil i slovně (připadalo mi trochu zvláštní, i když sympatické, že starý pán nalezl zalíbení v moderní pop-music - věděl jsem například, že jedním z jeho nejznámějších děl je kopie sochy jeho patrona, svatého Vojtěcha, která dodnes stojí na malostranském konci Karlova mostu).

Po nějakém čase, když jsem do Řepčína přivezl sadu fotografií Radegasta, ptal se mne Mistr Hořínek, kolik ty fotografie stojí – samozřejmě jsem nic nechtěl, protože jsem považoval jeho požadavek za poctu mému amatérskému snažení. Asi s tím trochu počítal, protože mi předal odlitek sošky zpěvačky, který se mi tolik líbil – navíc s důkladným poučením , jak s ní zacházet a jak ji uchovávat. Díky tomuto poučení stojí zpěvačka dodnes na našem pianinu v obýváku a neustále mi připomíná přátelský dar velice sympatického umělce, i když už dávno není mezi námi.